

ΟΙ ΕΞ!

Πώς νά γελάσω ἤθελα! ἄ πῶς ν' ἀνακαγγάσω,
πῶς ἀπὸ γέλωτα πολὺν πῶς ἤθελα νά σκάσω!
Πλὴν τοῦτο ἤδη ἔπαθα ἀπὸ ἀδημονίαν,
κ' ἰδοὺ λοιπὸν περιεργὸν ἀκούσατ' ἱστορίαν.

Εἰς τὸ δημοπρατήριον μ' ἐφάνη χθὲς εὐρέθην
(νά σᾶς εἰπῶ, μὲ φαίνεται πῶς ἤμην ἀπὸ μέθην,
σᾶς βεβαίῳ πλὴν μ' ἐθύσα ἀπὸ ἀδημονίαν).
Εἰς τὸ δημοπρατήριον καὶ μὲ κεφαλαλίαν
εὐρέθην χθὲς λίαν πρῶτ' ἐν μέσῳ κραυγαζόντων
λαοῦ ποικίλων ὕψων.

Ἐκεῖ ἀγάλματα πολλὰ ἀκούω κ' ἐπωλοῦντο,
τῆς τέχνης ἔργα θαυμαστά, καὶ ὅλα ἐζηταῦντο.
Ἦγνόνουν τίς ἐπτώχευσε, λαμπρότητα πλὴν τόσην
εἰς παλαιοῦ ἀπέδιδα πλουσίου οἴκου πτώσιν.
Ἐν ἀγαλμα ἐξαίσιον τὸ πρῶτον ἐπωλεῖτο,
Φειδίου καλλιτέχνημα ἐνόμιζες καὶ ἦτο:
— Τί παριστᾷ; ἠρώτησα.— Εἶν ἡ Φιλοπατρία!
μὲ εἶπον, ἔργον θαυμαστόν· τί τέχνη ἐξαισία!
— Καὶ πῶς δὲν τὴν ἐγνώρισα;— Αἶ, φίλε μου, μὲ εἶπον,
ἡ τέχνη μας προώδευσε καὶ ἤλλαξε καὶ τύπον.

Ἐκῆρυξ ἤδη ἔβαλε φωνὴν βραγχυήν· τὸ πλῆθος
ἐστάθη καὶ τὸν ἤκουεν ἰστάμενον εὐήθως.
Δὲν ἐθυμοῦμαι ἡ τιμὴ τοῦ ἔργου πῶς ὠρίσθη,
κ' εἰς πρῶτην πρόσκλησιν οὐδεὶς νά κινηθῆ ἐπέισθη.
Θὰ ἦτο ἴσως ἀκριβὸν, κ' ἐδίσταζε καθένας.
Πολλὰς δραχμὰς τὴν σήμερον τίς ἔχει συναγμέναις;
Ἄλλ' ἦσαν ἐξ ἐκεῖ ἐγγυς, καὶ λέγει εἰς τῷ ἄλλῳ:
— Τὸ ἀγοράζομεν μαζύ; ἐν ἔκτον ἐγὼ βάλλω.
— Καλὰ, καλὰ, καλὰ, καλὰ, καλὰ, οἱ πάντες εἶπον,
καὶ τ' ἀγαλμα ἀπέκτησαν εἰς τρίτον σφύρας κτύπον.

Προὔβληθ' ἔργον δεύτερον. Ἦν ἡ Δικαιοσύνη
ἐν φόβητρον μὲ κεφαλὰς μυρίας, καὶ πυρίνη
ἀπὸ ἐκαστῆς ἐξ αὐτῶν ἐξήρχετο τις γλῶσσα.
Ἦν ἔργον τι πρωτότυπον. Καὶ εἶπον πάντες: Πόσα;
Πολλὰ, ὁ κῆρυξ ἔκραξε, καὶ τὴν τιμὴν κηρύττει.
Ἦν ἡ τιμὴ ὑπέρογκος καὶ ὕλους τοὺς ἐκπλήττει.
Ἄλλὰ οἱ ἐξ ἐκεῖ ἐγγυς καὶ πάλιν:— Συμφωνοῦμεν;
εἶπον κρυφά, καὶ αὐριον μὲ κέρδος τὸ πωλοῦμεν.
— Πολὺ καλὰ, πολὺ καλὰ, μικρὸν σκεφθέντες εἶπον,
καὶ τ' ἀγαλμα ἀπέκτησαν εἰς τρίτον σφύρας κτύπον.

Ἄλλη ἀμέσως προτομὴ, ἀλλὰ πολὺ ἀρχαία
προὔκალεσεν ἀγοραστὰς ἦν ἀληθῶς ὠραία.
Ἐκεῖνος τῆς ὀφθαλμοῦ εἶν' κᾶπως ἐφαρμένους,
ἀλλ' ὡς ἀρχαίαν ἕκαστος τὴν ἤθελεν ἀσμένους.
Σῶμα δὲν εἶχεν οὕτω πως, ὡς φαίνεται, εὐρέθην
καὶ ἐπὶ βάρου πενιχροῦ ἡ κεφαλὴ ἐπέθη.
Μὲ εἶπον ἦτο κεφαλὴ ἀγάλματος Παιδείας.
Ἄν εἶχε καὶ τὸ σῶμά της, ἐκ τῆς ἀδυναμίας
αὐτοῦ θὰ τὴν ἐγνώριζα· ἀλλὰ δὲν εἶχε σῶμα.
Ἐκεῖνος πάλιν ἔκραξεν· ἤλλαξαν ὅλοι χροῶμα.
Πάρα πολλὰ ἐζήτησεν. Ἄλλὰ οἱ ἐξ συγχρόνως
καὶ πάλιν συνεφώνησαν, καὶ πάλιν ὁμοφώνως:

— Τὴν πέρνομεν, ἀνέκραξαν, ὀδική μας εἶνε, εἶπον·
καὶ ἀπέκτησαν τὴν κεφαλὴν εἰς τρίτον σφύρας κτύπον.

Κατόπιν ἦλθεν ἡ Τιμὴ ὡς ἀγαλμα τῆς Πείνης
ἀμέσως τὴν ἐξέλαβα. Ἐπὶ ἀθλίᾳ κλίνῃ
ἐφαίνετο ἐκπνέουσα, ὠχρὰ, κατεσκληκυῖα,
μόλις θὰ ἔζη τρεῖς στιγμὰς, ἐθάρρει, ἡ ἀθλία.
Ἐκράτει δάφνης στέφανον, κ' ἐφαίνετο ποθοῦσα
αὐτὸν νά φάγη ἡ πτωχὴ πλὴν, φεῦ, ἀποκαμουῖσα,
τοὺς ἀδρανεῖς βραχιόνας οὔτε νά ἀνυψώσῃ
ἠδύνατο, κᾶν ἡ τροφὴ ἐκείνη νά τὴν σώσῃ.
Πρωτότυπον, ἐξαίσιον τὸ ἔργον τοῦτο ἦτο·
μεγάλῃ διὰ τὴν Τιμὴν τιμὴ πλὴν ἐζητεῖτο.
Οἱ ἐξ συνεψύχρισαν καὶ κᾶτι πάλιν εἶπον,
κ' ἐπήραν ἀριστούργημα εἰς τρίτον σφύρας κτύπον.

Καὶ πόσα δὲν ἠγόρασαν! Τὸν Ἄρην ὀπλισμένον,
τὴν Ἀρετὴν, καὶ Βασιλεῖς, τὸν Τύπον, κ' ἕνα Ξένον
ὡς Ἀγγλὸν ὁμοιάζοντα, καὶ Τοῦρκον ἐν ἀκόμα
μὲ κοιμισμένους ὀφθαλμοὺς καὶ ἀνοικμένον στόμα,
τὴν Δόξαν, πλεῖστ' ἀγάλματα καὶ προτομὰς ποικίλας,
καὶ μαρμαρίνου ἵππικου ἐν ἀναγλύφῳ Ἰλας.
Ἐκεῖ οἱ ἐξ ὁμοῦ, ἀφοῦ κρυφὰ τὰ εἶπον,
ὅλα αὐτοὶ τ' ἀπέκτησαν εἰς τρίτον σφύρας κτύπον.

Καὶ εἶχε τι ἀπαίσιον ἡ ὄψις των διότι,
— ὡς ἐπειτα ἐμάθομεν, — οἱ αἰτίοι οἱ πρῶτοι
τῆς φρεσῆς καταστροφῆς τοῦ οἴκου τοῦ πλουσίου,
ὅστις νῦν ἦτο ἔρμαιον τοῦ Δημοπρατηρίου,
ἦσαν αὐτοὶ, τὸν πλοῦτόν του φθονήσαντες οἱ πλάνοι.
Τὸ πλῆθος ἐργιζόμενον ἐπὶ στιγμὴν ἐφάνη,
ἀλλὰ συγχρόνως καὶ κλητῆρ μαζύ κ' ὑπαστυνόμος:
— Ἄ, εἶπαν, σᾶς συνέλαβεν, ὦ δόλιοι, ὁ νόμος!
Στῆτε κ' ἐμπρὸς εἰς φυλακὴν. Τί εἶνε; τί συμβαίνει;
Μὲ κίβδηλα νομίσματα ἠγόρασαν οἱ ξένοι!
Καὶ ἦσαν κιβδηλοποιοὶ. Τὸ πᾶν ἐματαιώθη·
ἡ πώλησις ἦν ἄκυρος... Ὁ πλοῦτος διεσώθη.

ΦΛΟΞ.

Σφυρίκτραι διαφόρου μεγέθους καὶ σχήματος ἐκομίσθη-
σαν ἐσχάτως εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ κ. Νοικο-
κύρη. Τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν εἶδη εἶναι νεωτάτης ἐφευρέ-
σεως καὶ τελειοποιήσεως. Τὸ τελειότερον δὲ εἶδος, κατα-
σκευασθὲν ἰδίως διὰ τὴν Ἑλλάδα, περιλαμβάνει σφυρί-
κτρας, αἰτινες συρίζουσιν ἀφ' ἑαυτῶν ἅμα φανῆ μούτρον
στηλίτου ἀπέναντί των.

Ἐκ τῆς ἐπιπέδου ΚΩΝΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.